

vi lever under, er en international Krise. Hvad vi bebrejder Regeringen, er dette ene, at den i Modsætning til saa mange andre undlader at foretage noget for at afbøde Krisens Virkninger. Vist er der Arbejdsløshed mange andre Steder, om ikke alle Vegne og om end ikke af den Udstrækning og af den Varighed som her. At der er det nogle Steder, nægter jeg aldeles ikke, der er haarde Vilkaar mange Steder, men medens man herhjemme fra den nuværende Regerings Side omstyrede den Begyndelse, der var gjort til en Beskyttelse for Arbejderne og Industrien, da denne Regering kom til Magten, gik man samtidig i andre Lande eller i mange andre Lande i Lag med Foranstaltninger sigtende til at modvirke Arbejdsløsheden. Det gælder smaa Lande som Belgien, Holland og Svejts, hvor man har iværksat den ene eller den anden Art af Foranstaltninger, som man har fundet paakrævet, som man har anset for nyttige, og som har virket i større eller mindre Grad, og det gælder store Lande som Frankrig, Tyskland og England; et helt stort System af forskellige Foranstaltninger: Importregulering, Eksportforanstaltninger, Kreditgivning, Udlaan og meget andet, er sat i Værk omkring i Landene. Jeg har alle eller i alt Fald en Del af disse Oplysninger fra en Beretning, som Udenrigsministeriet selv har tilstillet mig i min Egenskab af Medlem af et Rigsdagsudvalg, og jeg har været Deltager i en af Handelsministeriet til Svejts udsendt Studiekommision, hvoraf jeg ved, at dette Land, der i saa mange Maader har Lighed eller Berøringspunkter med det danske Samfund, just er skredet til — og med godt Resultat — Gennemførelsen af Foranstaltninger af den Art, som vi herhjemme i saa høj Grad har talt om. Det er Forskellen; den Arbejdsløshed, der er andre Steder, er blevet modvirket mere eller mindre, medens man herhjemme bereder sig paa at forøge den.

Den højtærede Minister talte om Forholdene i Danmark og sagde, at der havde ogsaa under det forrige Ministerium været Tider, hvor der var stor Arbejdsløshed, og han drog en Sammenligning med Aaret 1917—18, hvor Arbejdsløsheden var betragtelig. Den højtærede Indenrigsminister

er neppe uvidende om — og hvis han er det, skal jeg oplyse ham i saa Henseende —, at disse Perioder aldeles ikke kan sammenlignes. I 1917—18 var det, som alle Mennesker ved, næsten umuligt for Danmark at erholde de Raavarer, der var nødvendige for den danske Produktion. Det gjaldt Brændsel, som det gjaldt Raastoffer af mangfoldig Art. Det var et uhyre Arbejde, der baade af Erhvervene, af Ministeriet og af Arbejderorganisationerne udrettedes for at fremskaffe smaa Kvantiteter af Raastoffer, som var nødvendige til talrige Industrier. Man fik smaa, ubetydelige Dele af det, man ønskede og havde Brug for, og man maatte holde Industrierne i Gang, saa godt det lod sig gøre, ved Hjælp af disse Raastoffer. Saaledes er vi ikke stillet nu. Mig bekendt er der ikke Mangel paa Raastoffer, vi kan sikkert faa at købe, hvad vi vil, af Kul, Metaller, Træ, og hvad der er Brug for. Men den Gang — det ved den højtærede Indenrigsminister, eller burde han i alt Fald vide — var vi stillet saaledes, at talrige industrielle Bedrifter helt eller delvis standsede af Mangel paa Raastoffer. Men naar man ved det eller burde vide det, skal man ikke drage den Slags Sammenligninger, for de har en Karakter, jeg ikke skal betegne nærmere.

Endvidere sagde den højtærede Minister, at det var kun en forsvindende Del af Virksomhederne her i Landet — af de arbejdsløse altsaa —, som er berørt af Krisen. Ja, det var jo nok muligt at tælle op, hvor mange det er, men det er aldeles ikke nogen forsvindende Del. Det er en forsvindende Del, der kan siges at være direkte uberørt af Krisen; det er Bygningsarbejdere, i alt væsentligt, endvidere Barberer og nogle enkelte andre Fag, der kan siges at være uberørt af Krisen — det vil sige kun direkte uberørt, indirekte er de berørt af den. Selv Barbererne er indirekte berørt af den, thi der er jo talrige Mennesker, som netop paa Grund af Krisen, paa Grund af Arbejdsløshed, maa unddrage Barbererne deres Søgning. Det var det, jeg før gjorde gældende, at i Virkeligheden kan man angaaende den Krisetilstand, der hersker, aldeles ikke paastaa, at nogle er inde under Krisen, andre udenfor. I Virkelig-